

A Draghi-jelentés zsákutca!

2024 december 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A FELSZÍN ALATT – Az olasz politikus arra használta ki az alkalmat, hogy az unió centralizációját segítse el?.

Köztudott, hogy jóval a magyar EU-elnökség fél éve el?tt már megbízást adott Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke Mario Draghinak, a volt bankárnak és politikusnak, hogy dolgozzon ki a gazdaságilag válságban

lév? unió számára egy versenyképességet javító programot. Ez nyilvánvaló esete annak, amikor kecskére bízzák a káposztát.

Érdemes megismerkednünk egy kicsit Draghi úrral – aki nekünk nem kicsit „drága” –, hogy rajta keresztül is tisztán lássuk azt: ebb?l az unióból most már tényleg elég volt! Ismétlem: ebb?l az unióból.

Mario Draghi korábban a Goldman Sachs nev? óriási erej? befektet?cég ügyvezet? igazgatója volt, majd 2011-ben átvette az Európai Központi Bank vezetését, egészen 2019-ig, amikor is Christine Lagarde – aki el?tte a Nemzetközi Valutaalap vezet?je volt – lépett a helyére. Mario Draghi kiváló pályafutása folytatódott: 2021 és 2022 között meg nem választott miniszterelnöke volt Olaszországnak, Sergio Mattarella elnök megbízására egy szakért?inek nevezett kormányt vezetett hazájában.

Draghiról ezek a legismertebb információk, de a lényegesebbek, pontosabban fontosabbak ebb?l természetesen hiányoznak.

Többek között az, hogy szabadk?m?ves, ezen túl még három globalista szervez?dés tagja, az egyik a Trilaterális Bizottság (ez 1973-ban alakult, f?leg Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski és David Rockefeller kezdeményezésére), a másik pedig – ki sem találják – a Bilderberg-csoport.

Utóbbi ülésein elég sokszor részt vett, méghozzá 1994-ben, 1995-ben, 2002-ben, 2004-ben és 2007-ben. Megemlítend? még, hogy az úgynevezett 30-as csoportnak is a tagja, mely szintén globalista, nemzetek feletti képz?dmény.

Mario Draghiról tehát minden elmondható, csak az nem, hogy ne lenne er?sen bekötve a globális pénzügyi elit meghatározó köreibe. Ezek után már csak az a kérdés: vajon mi várható t?le, amikor azzal bízzák meg, hogy mentse meg az uniót, miközben minden eddigi érdekeltsége, vonzódása és kapcsolódása nem az EU-hoz vagy hazájához, hanem a globális körökhöz köti?

Mindenesetre 400 oldalas dolgozatát megírta, amit még az unió hozzá köt?d? balliberális oldalán is bíráltak; sokan egészen elkeserít?nek tartják jelentését, ami mindenre jó, csak arra nem, hogy kihúzza a csávából az EU-t. Az viszont jól és világosan látszik, hogy Draghi arra használta ki a nagy alkalmat, hogy az unió további centralizációját segítse el?.

Ezért hangsúlyozza azt, hogy a döntéseknél meg kell szüntetni a konszenzus elvét, hiszen az Európai Tanácsban vannak, akik vétójogukkal élve akadályozzák a fontos lépések megtételét (kérdés, kinek fontosak ezek a lépések), vagyis tovább vágtatna a rég áhított föderalizmus felé, melyben az Európai Bizottság gyakorlatilag kormányként m?ködne a tagállamok felett.

Van, aki úgy fogalmazott a 400 oldal kapcsán, hogy Draghi a neoliberális pénzügyi elit paradicsomává alakítaná Európát, Ursula von der Leyen hathatós közrem?ködésével.

A kritikusok szerint a Draghi-terv továbbra is egy értelmetlen energiapolitikára és egy átgondolatlan termelékenységi koncepcióra épít. Az energiapolitika egész egyszer?en öngyilkosság: továbbra is egy olyan „energiaátmenet” áll a középpontban, amely célul t?zi ki 2050-ig a zéró szén-dioxid-kibocsátást Európában, ami tulajdonképpen egy rossz viccnek tekinthet?. A zéró kibocsátás egyszer?en elérhetetlen célkit?zés, ez már most jól látszik – többen módosítani is akarnak rajta –, de ha még meg is „csinálná” ezt az unió, az semmit nem változtatni a világ szén-dioxid-kibocsátásának robbanásszer? növekedésén. Már csak azért sem, mert Európa mindössze a szén-dioxid-emisszió 7-8 százalékáért felel?s. Ezek a törekvések semmit sem számítanak, hiszen eközben az igazán meghatározó, fejl?d?nek mondott országok – Kínától Indián át Latin-Amerikáig – minden fenntartás nélkül növelik a karbonkibocsátást, mert nem akarnak lemaradni a fejl?désben.

Draghi egyszer?en nem néz szembe az unió energiaszükségletével, amelyek a szél- és napenergiával nem megoldhatók, ezt már nagyon sokan bizonyították, nem beszélve a nukleáris energia fontosságáról. Kellene az olcsó orosz gáz, de hát ehhez képest Draghi számára Oroszország legy?zése és gazdasági tönkretétele az igazán fontos cél. Megszorításokról beszél, holott egészséges iparpolitika kellene, s a Kínával szembeni gazdasági-kereskedelmi háború is nagyon rossz megoldás Európa számára, hiszen Európának rengeteg olyan termékre van szüksége, amelyeket leginkább Kínából tud beszerezni, mint gyógyszerek, vegyszerek, ritkafémek stb., s akkor még nem is beszéltünk az elektromos autókat sújtó vámokról, amelyek következtében a német autóipar egyszer?en cs?dbe mehet (és ez minket is brutálisan érinthet, miközben nagyon nagy er?ket összpontosítottunk az

akkumulátorgyártásra és az elektromos autók gyártására, mind Kína, mind Korea révén).

Draghi szerint rengeteg pénz kell a beruházásokhoz, amelyek közös európai beruházások lennének, közös nagy cégekkel, tehát itt is megjelenne egyfel?l a tagállamok alávetettsége, valamint a hatalmas kölcsönök felvételének újabb terve.

És ez az a pillanat, amikor meg kell kérdeznem önökt?l: hallottak már az ESM-r?l, azaz az Európai Stabilitási Mechanizmusról? Ez a szervezet az eurózóna állandó ment?alapja, 500 milliárd euróval indult, de ez bármikor emelkedhet, ha a szervezet vezet?i úgy döntenek, hogy hitelre van szükségük egyes országok megmentése érdekében. A lehívásokat pedig az európai adófizet?knek kell fedezniük, ha az adott ország erre képtelennek bizonyul.
Döbbenetes, de az ESM-et soha nem ratifikálta az összes tagállam. Mindenr?l az ESM igazgatótanácsa dönt: hitelt vehet fel tehát egyes tagállamok megmentésére, a tagországoknak pedig állniuk kell a költségeket. Itt sincs apelláta. Továbbá az ESM vezet?i mentesülnek a bíróság eljárások alól, sértetlenséget élveznek hivatalos ügyeikkel kapcsolatban. Az ESM tehát egy meg nem választott, nemzetek feletti globalitás – de mégis az EU-hoz tartozik –, amely korlátlan számú ment?alapot oszthat ki a bankok között. Nicholas Rockefeller – vajon mit keres itt? – ezt gúnyosan úgy nevezte, hogy KMA-kártyájuk van (nem szívesen, de ideírom, mit jelent: „mindenki tehet egy szívességet”), vagyis azt csinálnak, amit akarnak.

És itt jön a lényeg, ami miatt az egész ESM-et idecitáltam: Mario Draghi is az ESM kezdeményez?i, alapítói között van, aki éppen egy évvel az ESM megalakulása el?tt, 2011-ben lett az Európai Központi Bank elnöke. Azé a banké, amelyik a pénzügyi világválság idején a „leveg?b?l” szórta a pénzt a megszorult bankoknak, amelyet persze a polgároknak kellett végül fizetniük. (De hát tudjuk már jól: egyes bankok „too big to fall”, azaz túl nagyok ahhoz, hogy megsz?njenek.)

Itt jegyzem meg halkan, hogy anno 2012-ben Szlovákia megtekintette az ESM m?ködési alapelveit és ellenállt a rendszer életbelépésének, látván annak teljes antidemokratizmusát, s?t zsarnoki lehet?ségeit. Azt mondták akkor: mi egymilliárd eurót kapunk nettó, viszont ezek után 13 milliárd euróért vagyunk felel?sek, ha éppen olyan döntést hoznak az ESM-ben.

Tudják, mi lett a következmény? Az Iveta Radicová vezette kormány néhány napon belül megbukott. Mind az EU, mind az ESM vezetése erélyesen fellépett az ellenálló kormánnyal szemben, s akaratuk er?sebbnek bizonyult az ellenállóknál. Tizenkét év telt el az ESM megalakítása óta, s azóta – persze sok ok miatt – az európaiak életszínvonala nagyot zuhant.

Összefoglalva: Mario Draghi mind az EKB élén, mind az ESM kapcsán már bizonyított. Bizonyította, hogy nem az európai polgárok érdekeit tekinti els?dlegesnek, hanem a nagybankok és bankárok érdekeit – hiszen ? is közéjük tartozik, közülük való, az ? emberük. Azt hiszem, ezt Ursula von der Leyen tudja. Neki csak az a fontos igazán, hogy Orbán Viktor versenyképességi csomagját, a budapesti nyilatkozatot ténylegesen ne tartsa be és ne vegye komolyan az unió, hiszen az nem az ? kutyájuk kölyke. Nekik Draghi kell.

Nekünk pedig 2025-ben az egyik legnagyobb küzdelmünk éppen az lesz, hogy ne a Draghi-féle terápia váljon uralkodóvá az unióban – mert akkor vége az uniónak és nekünk is –, hanem az Orbán Viktor által november nálunk kezdeményezett realista, józan budapesti nyilatkozat. Draghi terve és a budapesti nyilatkozat összecsapásának éve is lesz tehát 2025, és a tét óriási.

Itt tartunk, az unió zuhan az Egyesült Államok ölébe, valamint a gazdasági cs?dbe, hacsak a Patrióták és Donald Trump nem ment meg minket. De ez sem lesz pofonegyszer?. Ceterum censeo: ebb?l az unióból nekem elegem van.

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló